

Ва 680561

ББК Ш141.14-7

С-59

УДК 811.161.2-25(075.8)

Рецензенти

Пілецький В.І., канд. філологічних наук, доцент
Станкевич Н.І., канд. філологічних наук, доцент

Рекомендовано до друку

Вченою радою Львівського національного університету
Протокол 3/4 від 23.04.03.

Сокіл Б.М.

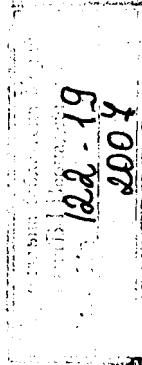
С-59 Вчимося розмовляти українською. – Львів: Видавничий центр
ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – 95 с.
ISBN 966-613-191-9

Посібник з практичного мовлення «Вчимося розмовляти українською» призначений студентам-іноземцям підготовчих факультетів (відділень) та курсів будь-якої форми навчання.

Мета посібника – навчальна. Відбір матеріалу, що вміщують діалоги, проведений з урахуванням цілей навчання, зумовлених комунікативними, освітніми та пізнавальними потребами студентів підготовчих факультетів та відділень. Цим пояснюється частий повтор дієслів та займенників.

Діалоги розраховані на вивчення активної кращавчої лексики протягом року і укладені за поступовою системою оволодіння мовою від міні-діалогів до полідіалогів. Активізація лексичного матеріалу певної тематики здійснюється поступово в першому та другому семестрах.

Лексичний матеріал посібника ілюстрований малюнками, що значно полегшує студентам-іноземцям вивчення відповідних (окремих) лексичних одиниць і усвідомлення їхнього значення.

ББК Ш141.14-7

ISBN 966-613-191-9

© Сокіл Б.М., 2004

ВІТАННЯ. ЗНАЙОМСТВО

– Доброго ранку, Максиме!
– Доброго ранку, Оксано!
– Як справи?
– Дякую, добре.

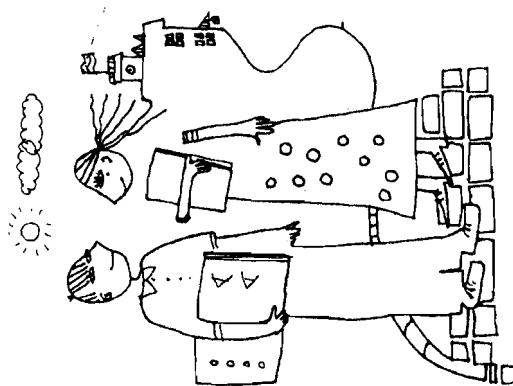
– Добрий день, Ольго!
– Добрий день, Петре!
– Як Ваші справи?
– Дякую, усе гаразд.

– Доброго ранку, бабусю!
– Доброго ранку, Олено!
– Бабусю, як Ваше здоров'я? Як Ви почуваетесь?
– Дякую, добре.

– Добрий вечір, Тарасе!
– Добрий вечір, Василю!
– Як справи? Як настрої?
– Дякую, добре.
– Дуже приємно це чути.

– Доброго дня, Олександрє!
– Доброго дня!
– Як Ваші діти?
– Дякую. Усе гаразд. А Ваші?
– Дякую. Добре.

Василь: Доброго дня!
Тарас: Добрий день!

Василь: Познайомтесь, будь ласка. Це мій друг, а це моя подруга Ганна.

Тарас: Дуже приємно. Мене звати Тарас Бойко. Я лікар. А ви вчитеся чи працюєте?

Василь: Я вчуся на філологічному факультеті у Львівському університеті, а Ганна вчиться в консерваторії.

Тарас: Ви берете уроки вокалу чи граєте на музичному інструменті?

Ганна: Граю на фортепіано.

Тарас: Було приємно з вами познайомитися.

– Скажіть, будь ласка, це ваш викладач?

– Так.

– А як його звати?

– Його звати Петренко Володимир Олександрович.

– Я чув це прізвище. Він професор?

– Так, професор, доктор філологічних наук.

– Вам пощастило. Він відомий науковець.

– Добрий день!

– Добрий день!

– Познайомтесь, будь ласка. Це мій брат.

– Олександр. А як вас звати?

– Свен. Я – американець.

– Ви давно приїхали до нашого міста?

– Тиждень тому.

– А що ви будете тут робити: працювати чи вчитися?

– Я буду вчитися.

Хорхе та Окамото зустрілися в класі

Хорхе: Привіт!

Окамото: Привіт!

Хорхе: Хто ти?

Окамото: Я студент.

Хорхе: Як тебе звати?

Окамото: Окамото. А тебе як звати?

Хорхе: Хорхе. А ти хто?

Окамото: Я теж студент.

Після занять Хорхе та Окамото їдуть у гуртожиток

Хорхе: Окамото, звідки ти приїхав?

Окамото: З Японії. А ти?

Хорхе: З Перу.

Окамото: Хто твої батьки?

Хорхе: Мій батько працює лікарем у поліклініці, а моя мама – перекладачем у посольстві.

Окамото: У тебе є брати та сестри?

Хорхе: У мене є брат і сестра. Брат навчається в університеті, а сестра – у школі. Окамото, а хто твої батьки?

Окамото: Батько – викладач університету, а мама – журналіст.

Хорхе: А в тебе велика сім'я?

Окамото: Тато, мама, старший брат та молодша сестра.

У трамваї Хорхе зустрів Богдана

Богдан: Привіт, Хорхе!

Хорхе: Привіт, Богдане!

Богдан: Де ти навчаєшся?

Хорхе: Я навчаюся на підготовчому факультеті Львівського університету.

Богдан: Що тепер вивчаєш?

Хорхе: Тепер я вивчаю українську мову.

Богдан: А на якому факультеті ти хочеш вчитися потім?

Хорхе: Я хочу вчитися на економічному факультеті.

Богдан: Які мови ти знаєш?

Хорхе: Тільки іспанську мову і трохи українську. А ти?

Богдан: Я вільно володію англійською мовою.